

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 138. Rationes, ob quas Papa adeo impense Ferdinando faverit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Neapolin, quo Ferdinandus confugerat, Sæcul. XV.
 suo imperio subigere potuisset, si suum, A.C. 1459.
 & non aliorum consilium secutus, absque
 ulteriori mora urbem obsedisset, a quo
 tamen proposito aversus fuit a Principe
 Tarentino, qui Duci suggerebat, consul-
 tius fore, ut prius ea, quæ viciniora es-
 sent, loca in potestatem redigeret, quam
 ut maximi moliminis rem dubia sorte
 temerarie aggrederetur. Ferdinandus
 hac cunctatione opportune usus, res suas
 restauravit, ac subsidia sibi a Papa &
 Sfortia Mediolanensem Duce submissa
 præstolandi spatium accepit; unde fa-
 ctum, ut Calabriensis Dux Neapolitanæ
 urbis obsidionem, quam prius animo
 conceperat, penitus intermittere com-
 pulsus fuerit.

§. CXXXVIII.

*Ferdinandus a Papa potenter pro-
 tectus, & quare?*

Equidem (*) Papa, tanta sollicitudine
 ad

(*) Hæc Continuator denuo ex Spondano
 transcripsit, utinam! & illius ingenuitatem,
 ac erga S. Sedem imitatus esset reverentiam;
 Hic enim sua dicta saltem interjecta hac nota
 mitigabat: (*absque tamen ulla accusatione, &*
servata omni in Pontificem reverentia.)

Sæcul. XV. ad mutuam pacem & concordiam ceteros Italiæ Principes revocare conabatur, ut etiam illis iram ac vindictam divinam comminaretur, nisi a rixis & contentiobus desisterent; sat tamen mirari haud possumus, quod idem Pontifex in præfenti bello tam pertinaci consilio dissidia Ferdinandum inter & Renatum Andegavensem aluerit, quinimo & Scanderbegum, alias Turcarum terrorem, in Italiam evocaverit, ut Ferdinando suppetias ferret. Erat quidem Papa tam arcta Ferdinando colligatus amicitia, ut adhuc dum Cardinalis se illius famulum aliquando profiteri non dubitaverit. Insuper jam alibi nonnullas adduximus caussas, ob quas Papa Ferdinando valde propensus, Gallis vero male affectus fuerit (*); hos enim nimis superbam esse nationem, eamque vehementer expeditioni, quam contra Turcas moliebatur, obstitisse censebat. Verum plerumque privata commoda utilitati publicæ præferri solent, etiam ab iis, qui ad supremos dignitatum apices evecti clarescunt. Ceterum Renatus Andegavensis verus ac legitimus Siciliæ hæres erat, & ejus Filius Joannes omni æquitate adversus Ferdinandum spurium,

Marian.
lib. 23. c. 1.

(*) Idem Spondanus, et si Gallus, addidit, *in superbiam, & ferocitatem Francorum non semel, haudque adeo immerito invenitus est.*

spurium, qui ab ipsomet Calixto III. in-Sæcul. XV.
justus Regni usurpator denuntiatus erat, A.C. 1459.
jus suum prosequebatur, cum id ipsum
toties Patri suo Sedes Apostolica confir-
masset. Ipse quoque Pius II. Ferdinandi
jus controversum agnovit, cum in literis
investituræ diserte hæc verba apponi vo-
luerit: *salvo alterius jure*, quibus etiam
aliis æquale saltem cum Ferdinando jus
ad regnum competere, manifesto insinua-
vit argumento. (*)

§. CXXXIX.

*Novi tumultus ad ejiciendos Gallos
Genuæ suscitati.*

Interea Calabriæ Dux, cum unice recu-
perando Neapolis Regno intentus ef-
set,

(*) Aut Pium II. vindicare, utpote qui ipsius
ejusmodi objec̄ta saepius plene diluit, ut videre
est apud Palatium in Pium II. num. 7. aut Con-
tinuatorem nostrum velut summo Pontifici inju-
stitez notas impingentem castigare, nunc est nec
animus, neque consilium; eoque, quæ protulit,
non proprii sui cerebri partus sint, sed Spon-
dani reflexio; hoc tamen illi vitio damus, quod,
dum alienis verbis uti non dignatur, studiose
ea, quæ Pontificem excusat, omiserit. Consula-
tur ipse Spondanus in Continuat. Baron. ad
hunc annum num. 27. & 28.